

Γεύσασθε καί ιδετε, ότι χρηστός ο Κύριος !

(Προσευχες)

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ') Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε ελέησον (γ')

Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών... Ότι σου εστιν...

Ήχος πλ. Β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ως Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποίθαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ως εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τής ευσπλαγχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σέ, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σου τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρία τού γένους τών χριστιανών.

Κύριε έλέησον (ιβ')

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος διά την ημετέραν σωτηριαν σαρκοθήναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας,

σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

Ἦχον πλ. Β'

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (εκ γ').

Πάσαι αι ουράνιαι Δυνάμεις τών αγίων Αγγέλων και Αρχαγγέλων, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

Άγιε Ιωάννη, Προφήτα και Πρόδρομε, και Βαπτιστά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, πρέσβευε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

Άγιοι ένδοξοι Απόστολοι, Προφήται, και και πάντες Άγιοι, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών. Όσοι, θεοφόροι Πατέρες ημών, Ποιμένες, και Διδάσκαλοι τής οικουμένης, πρεσβεύσατε υπέρ ημών τών αμαρτωλών (δίς).

Η αήττητος, και ακατάλυτος, και θεία δύναμις του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, μή εγκαταλίπης ημάς τούς αμαρτωλούς (δίς).

Ο Θεός, ιλάσθητι ημίν τοίς αμαρτωλοίς (τρίς).

Και ελέησον ημάς (άπαξ).

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' 130

Κύριε, ουχ υψώθη η καρδιά μου, ουδέ εμετεωρίσθησαν οι οφθαλμοί μου, ουδέ επορεύθην εν μεγάλοις, ουδέ εν θαυμασίοις υπέρ εμέ, Ει μή εταπεινοφρόνουν, αλλά ύψωσα τήν ψυχήν μου, ως τό απογεγαλακτισμένον επί τήν μητέρα αυτού, ως ανταποδώσεις επί τήν ψυχήν μου, Ελπισάτω Ισραήλ επί τόν Κύριον από του νύν και έως του αιώνος.

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, και ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών.

Βαπτιστά του Χριστού, πάντων ημών μνήσθητι, ίνα ρυσθώμεν τών ανομιών ημών, σοί γάρ εδόθη χάρις, πρεσβεύειν υπέρ ημών.

Δόξα...

ΙΚετεύσατε υπέρ ημών, άγιοι Απόστολοι, και άγιοι Πάντες, ίνα ρυσθώμεν κινδύνων και θλίψεων, υμάς γάρ θερμούς προστάτας, προς τόν Σωτήρα κεκτήμεθα.

Και νύν...

Υπό τήν σήν ευσπλαγγνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τάς ημών ικεσίας, μή παρίδης εν περιστάσει, αλλ' εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, μόνη αγνή, μόνη ευλογημένη.

Κύριε, ελέησον (μ')

Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβοώθ, Πλήρης, ο ουρανός και η γη της δόξης σου. Ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ωσσανά ο εν τοις υψίστοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' 132

Ιδού δή τί καλόν, ή τί τερπνόν, αλλ' ή τό κατοικείν αδελφούς επί τό αυτό, Ως μύρον επί κεφαλής τό καταβαίνον επί πάγωνα, τόν πάγωνα τού Ααρών, τό καταβαίνον επί τήν ώαν τού ενδύματος αυτού, Ως δρόσος Αερμών, η καταβαίνουσα επί τά όρη Σιών, ότι εκεί ενετείλατο Κύριος τήν ευλογίαν, ζώην εως τού αιώνος.

Πιστεύω

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίνει ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζώην του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Τήν τιμιότεραν τών Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Είς Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν. Γεύσασθε και ίδετε, ότι χρηστός ο Κύριος, Αλληλούϊα.

Σε υμνούμεν, σε ευλογούμεν, σοι ευχαριστούμεν, Κύριε, και δεόμεθά σου, ο Θεός ημών. (γ')

Κύριε, ελέησον (μ')

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους

αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών , αυτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγιον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρσον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον (γ')

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Κύριε έλέησον (ιβ')

Καί πρέσβευε υπέρ ημών Παναγία Παρθένε!

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανόις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοιμή αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγής, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμη, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρηρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταιίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. Ής και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώτισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μη εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών. ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί. εταράχθη η καρδιά μου εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου, εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων. διεπέτασα τās χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι. ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον. ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι

επί σοί ήλπισα. γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρόσ σέ ήρα τήν ψυχήν μου. εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρόσ σέ κατέφυγον .δίδαζόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου. τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου και εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου και απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ότι δούλός σου είμι εγώ .

Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. (γ')

Υπερένδοξε, αιειάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαζόν με υπό την σκέπη σου.

Ήχος γ'

Τήν ωραιότητα τής Παρθενίας σου, και τό υπέρλαμπρον τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε. Ποión σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ και εξίσταμαι. Διό ως προσετάγην βοώ σοι, Χαίρε, η Κεχαριτωμένη.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.